

L. H. 541, 23.

(X1877343)

II 189

DISPUTATIO INAUGURALIS THE
RICO-PRACTICA.

JUS POTANDI

CUM OMNIBUS SOLENNITATI-
BUS ET CONTROVERSIIS OCCURREN-
TIBUS SECUNDUM JUS CIVILE DISCUSSIS BRE-
VITER ADUMBRANS

QVAM

PERMISSU ET AUTHORITYATE
NOBILISSIMI ET FAMOSS. ORDIN. IN ACADEMIA DIVÆ
POTINÆ

PRÆSIDENTE

DIONYSIO BACHO,
SYMPOSIASTÆ SUMMO ET ANTECES-
SORE PRÆCELLENTISSIMO

IN

COLLEGIO HILARITATIS SYMPOS. SUIS PRÆSTANTIS-
SIMIS PUBLICE EXPONET

BLASIUS MULTIBIBUS,

UTRIUSQUE VINI ET CEREVISIÆ CANDIDATUS
LONGE MERITISSIMUS

HORIS ANTEMERIDIANIS ET POSTMERIDIANIS
SOLITIS ET LICITIS

RESPICIENDUM AN ET QUANTUM IN NATURA HOMINUM SIT.

L. 28. ff. de Reb. Credit.

OENOZYTHOPOLI

AD SIGNUM OCULORUM RUBRICULORUM

1688.

AD POPULARES SUOS

NON POTARE nefas, POTINNA nata benignâ
Teutona progenies pucro conamine sueta
Cum POCLIS vacuare scyphos, magnosqve culullos
Æmula Persarum & Græcorum læta superbi
Quid, quo iure modoque, & cur&quando bibendûm
Inter-numque fiet, Davus fors potet an herus?
Quodque fiet robur POTUS? iam RITE propinat
POTORUM PRÆSES: Tu oculis, ore imbibe & aure,
Qua peccare datur POTU non impiger unquam,
Qua præstare datur, si haud defeceris unquam

OENOPOTA GERMANUS.

DE

JURE POTANDI.

POS. I.

Uotidiana esse addiscenda, Lucerna illa juris Paulus. *in l. ligavi. ff. de Liberat. legat.* Cum itaque nihil, (quod sciam) sit familiaris, nihilque magis solenne, quam ipsius BACHI sacra, & verendum, ne nobis obijciatur, quod olim Servio Mutius opponebat, *in l. Necessarium. 2. §. Servius. 43. ff. de Origine jur.*

Turpe esse Germano jus Conviviorum, in quo quotidie versatur, ignorare: Non abs re esse duxi, si nonnullas observationes tam Theoricas quam Practicas in Gratiam eorum, qui aliquando animum ad forum applicare desiderant, eventilarem, quo Rudiores excitarentur & excolerentur, eruditioribus vero peritius in eam rem inquirendi ansa propinaretur.

POS. II.

Origo hujus Dionysii Festi quin sit antiquissima Omnibus constat. Usus itidem promiscuum omnibus Gentibus communem esse, æque notum est: Temporum tamen evolutione

nemo non Germanis propter sedulam eorum devotamque erga hoc numen religionem & culturam principatum obtulit; quam tandem pressis velut manibus, protervè adhuc præ cæteris sibi retinent & defendunt. Ad has itaque eorumque consuetudines, præsens collimabit dissertatio, quam tamen, principaliter ad Praxin Academicam volo accomodatam.

POS. III.

Hujus nominis cultus in Comestationibus & Potationibus consistit. POTATIO EST STRENUA POCULIS SUSCEPTA VELITATIO. JUS POTANDI EST, QVOD INDE RESULTAT, COMPREHENDENS RITUS ET SOLENNITATES, QVODQUE ALTERUM ALTERI EX LEGE PRÆSTARI CONVENIAT, SUBINDICANS.

POS. IV.

Causam primam ipsi Antiquitati adscripsi. Secundariæ sunt plurimæ præcedentes vel ex libertate ipsius Domini, cujus impensis Potationes expediuntur, vel ex quadam honestate: aliquando etiam ex necessitate.

POS. V.

Liberalitas illa causatur vel ex sola affectione, ut si amicos invitem nullam ob aliam quàm amicitiae causam: Vel ex aliis circumstantiis; Sic ipsa actus constitutio, nonnunquam occasionem à studiis versandi, Bachoque indulgendi, præbet, quod fit, si nubilosæ forsan incidant pluviae, quibus corpus ad desidiam provocatur, cui si sollicitudo accedat, facile melancholia contrahi potest, hoc itaque ne fiat, acutis amicis ad potandum

tandum aliquando devenitur. Pari ratione majori urgente solis fervore, undè corporis lassitudo provenit, Musis invigilare difficile est; Assumendum igitur aliquid liquoris, quo ista flamma restringatur, in quo dum laboratur, è re sæpius occasio bibendi nascitur. Quæri hinc potest: An expediat diebus canicularibus studere? Matutino tempore modica quidem debet impensio esse extra periculum putamus, Pomeridianum verò tempus noxium omninò. Videmus enim tunc temporis, canes in rabiem agi, qui tamen nullius rei cogitationi inhærent; Quo dubio procul veneranda respexit antiquitas, quæ in quibusdam Academiis & Scholis circa id tempus pomeridianas suspendit lectiones. Tabellarii quoque benè nummati expectatus adventus aliquo symposio salutandus venit? ibi in sanitatem Patris, Matris & omnium eorum, qui aureos nummos mittere solent, bibitur, reliqui non curantur.

POS. VI.

Propter honestatem aliquando instruenda potatio studiorumque interrumpenda, ut si amicus nos interpellet. Maxima namque esset rusticitas & importuna sedulitas nolle amico per exigui temporis usuram vacare.

POS. VII.

Necessitas eos potissimum stringit, qui noviter ad Academiis accesserunt. Illi namque per Schoristas (ut vocant) aditi, vinum aut cerevisiam prout fert eorum crumena, ad satiетatem apponere coguntur, nisi pugnos sentire malint: Quæ consuetudo num rationabilis, & utrumnè quis salvâ conscientiam Schoristarum consortio se aggregare possit, si quærat? Utrumque de jure negamus. Incurrunt enim hæc rectè contra juris nostri principia, quæ honestatem morum jubent, alterius læsionem

nem vetant † Fures & Prædones si homines exsecrantur, quis hosce laudabit? Quorsum alias Edictum *Quod metus causa*? Quorsum? Interdictum *Utrubi*? Si non ad hosce per vim interrumpentes hospites spectent?

POS. VIII.

Materia est Vinum & Cerevisia: quorum utrumque est in multiplici differentia: nec dubium, si de præstantia quæras, quin vinum cerevisiæ longè prævaleat. Inspecto tamen genere utroque considerato, cujusnam bonitas præponderet, unius non est judicare, tot enim de ea sunt sententiæ, quot capita. Quod vel inde constat; dum plurimi reperiuntur, qui aquam aut lac vino etiam excellentissimo præponant. Mihi magis abblanditur Cerevisia *Rostochiensis*, *Hamburgensis*, *Braunschweigische Mumme* / *Hannoverischer Brühahn* / *Münischel*, et *Brühahn* / longè pluris æstimo vinum *Lacedæmonicum*, vel *purum Rhenanum*, ut *Klingelberger* / *Muscatteller* / *Malvasier* / *Bachanacher* &c. quam omnia Francia & Hassiaca vina.

POS. IX.

Forma potandi dignoscitur ex ipsis bibitionum modis, qui sunt totales vel partiales. Totales sunt, quando totum exhauritur: Idque fit vel continuè vel discontinuè. Continuè, quando totum uno haustu evacuatur. Idque expeditur vel floriciõs vel hausticiõs. Floriciõs bibitur, cum os poculi labris circumclauditur, unoque impetu potus ad gutturem demittitur, cujus reflectio bullulas quasdam efflat, quas flores nostri dicunt. Hausticiõs cum usitato modo totum sine respiratione extrahitur.

POS. X.

Cujus ratione in dubium venit, si quis inchoet aliquod poculum

culum Floricōs ordine ebibendum, & forsan unus è medio hoc præstare nequeat (*Nam non omnibus contingit adire Corinthum*) quid sit faciendum? Nemo ad impossibile obligatur. *C. Nemo. 6. de R. J. in 6.* & sufficit ad suum modum fuisse diligentem & gnavum. *l. Quod Nerva 32. ff. Deposit.*

POS. XI.

Sed quid si nec Hausticōs ebibere queat? Illa est lata culpa, non novisse id, quod omnes tenent. *l. lata. 223. ff. de Verb. signific. quæ dolo comparatur, l. 1. §. 2. si mensor. fals. mod. dixerit. l. 1. §. 2. ff. si is qui testam. liber esse jusser.* Ea propter excusationem non merebitur. Bibat itaque usque dum oculi effluant.

POS. XII.

Quid si de virium suarum tenuitate non protestetur, inchoetque Floricōs ebibendum, sed complementum addere non valeat, quid juris? Ille de novo inchoare debet, non enim affectare debuerat, cujus erat imperitus. *l. item. 8. §. 1. ff. Ad l. Aquil.*

POS. XIII.

Quandoquidem hæc strictè observanda sunt. Numne virgo assidens, aliquantulum adjuvare poterit? Affirm. Quia minima prætor non curat. *l. 4. ff. de integr. Restit.*

POS. XIV.

At quid si strenuè bibat? Tum negamus, hoc namque in fraudem legis fieret, quæ circumventionem non patitur. *l. contra. cum l. seqq. ff. de ll. Presumptio* tamen pro virgine, cum rarò sint Bibaces, id autem ad id quod frequentius fit, feruntur. *l. iura. 3. cum seqq. ff. de ll.*

POS. XV.

POS. XV.

An ne idem de Anu asserendum? istud pernegamus, longos namque singultus vetulæ solet ducere, & plus æquo absumere. Desuper plurima noxa in effæto & rancido isto corpore continentur, quæ ultrò cuiquam communicationem poculi disvadere debent.

POS. XVI.

Hæc pocula vel Ordine procedunt vel Extra ordinem. Ordine, quando nulla transgreditur persona, sed in omnes secundum sessionum seriem poculum promovetur, hujusmodi est poculum, quod vocant sanitatis. Quod alicujus sanitatis comprecandæ stabiliendæque causa, nudo capite & quidem stando à tota compagna expeditur. De hoc quæri solet, An sit rationabile? Dicimus finem quidem esse bonum, intermedia autem non usque adeo convenientia. Nam quis nesciat quàm multi sint, qui hujusmodi valetudinariis poculis alterius valetudinem properare intendentes suam ipsius exhalent. Illos equidem in se ipsos injuriosos, ipsam naturam violare constans, quæ quidem aliis prodesse dicitur, sed non cum suo detrimento. *l. 2. §. 2. in fin. ff. de Aqua & Aquapluv. arcend. l. 6. C. de Servit. Aq.* Et ut loquuntur Dd. Ordinata charitas à se ipso incipit. Magnus tamen ibique hujus est usus cum primis in aulis Principum.

POS. XVII.

Succedit huic alia quæstio, An honestum sit, ut quis patiat-
tur præsens suam ab aliis bibi sanitatem? ità obtinet usu, ut
quis non reputetur Politicus, qui talem sibi exhiberi patitur ho-
norem. Imò multoties incivilitati adscribitur, si quis sine pro-
testatione inchoari permittat sanitatem proximi cognati;

AMATO-

AMATORIBVS tamen seu MANCIPHIS Veneris speciali-
ter indultum est, ut in suarum Animularum (licet præsentium)
sanitatem hujusmodi votivos haustus instillent, qui maximos
in iis pruritus excitare solent, cordaque & renes penetrare:
Imo tanto hoc ipso incenduntur æstu, licet poculum sit ingens
valdè, cujus profunditatem vacca quadrima haud valeret
absorbere, illi tamen sine difficultate *ἐν τῷ ὕδρῳ* ad ungvem us-
que exfugere possunt.

POS. XIIII.

Extra ordinem bibitur, cum ordinis ratio non attenditur,
sed huc illucve poculum destinare licet. Quod vel SIMPLI-
CITER, vel cum SINGULARI SENSU: SIMPLI-
CITER, veluti si nihil præter ipsum bibendi actum introdu-
cat poculum, quemadmodum communiter bibi solet. Hic sa-
lebrosa satis incidit quæstio, quam multi tanquam altas radices
hominum attingere noluerunt:

An is, qui Adversario suo hoc pacto propinat,
iniuriam sibi factam remisisse videatur.

Agentibus assentimur: Nam cum hujusmodi propinatio-
nes votivæ quadam salutis comprecatione perficiantur, quis ne-
get restinctum esse animi fervorem in eo qui nobis faustissima
quæque comprecatur. Eo respicit *§. fin. instit. de injur.* dissi-
mulatione injuriarum actionem aboleri, *ubi notant Dd.* illud
fieri per salutionem reciprocam, compositionem manuum, cen-
vivalem & familiarem conversationem. Iidem tradunt præ-
dictis modis injuriam ad animam semel revocatam tacitam,
remissam censerit, quod tamen communius non absolute reci-
pitur, sed cum quadam limitatione, si id lite nondum mota fiat.
Quod vos notare volo quibus publicas popinas, crebrius invi-
B fitare

fitare moris est, ut sicuti vobis cum alio res sit, nolitis vel illi præbire, vel ab illo profectum suscipere, nisi ipsimet reconciliationem appetatis. Unde protestari quosdam videmus quoties cum inimicis ipsis convivaliter conversandum sit, causæ inde nihil decedere debere, daß sie ihm auf Hofrecht eins bringen wollen.

POS. XIX.

SINGVLAREM SENSVM præ se fert poculum, quod vocant FRATERNITATIS, moribus introductum, quo aliquis veluti initiationis ritu verbis solennibus in fratrem cooptatus: Vulgo vocant die Brüderschaft oder auf Dug trinken. Formula communis Adoptantis hæc esse solet: si non domino juvenis nimis aut inæqualis viderer, optarem cum eodem amicitiam & fraternitatem pangere. Respondet alter, bibere in nomine Domini erit id mihi per quam gratum, bibit, traditque adoptando, ubi in ipso traditionis actu hæc verba consueta adhibentur. NOMEN EST MIHI N. N. FACIAM QVOD TIBI SIT ACCEPTUM, OMITTAMQVE QVOD TIBI SIT INGRATUM, OMNINO ME ITA GERAM, UT BONUM AD DECET FRATREM. Cui alter Respondet, ET IDEM EGO ERO IN OMNIBUS. Ibi postmodum non multis adjectis inuisionibus, quibus illis invicem rogationes fiunt, ut hæc fraternitas mutuis visitationibus stabiliatur. Hæc ut dixi FRATERNITAS consuetudine inducta est, quam jus civile prorsus ignorat, nullus siquidem per adoptionem illo jure FRATREM sibi quærere potest. *l. nec apud. 7. C. de Hered. Instit.* Ipsam namque naturam Adoptio imitatur §. 4. *Instit. de Adopt.* Contra autem naturam foret, fratrem ex fratre nasci.

POS. XX.

Circa quod generaliter indagare licet: Quid de ipsa FRATER.

TERNITATE per poculum contracta statuendum sit? Eam parum firmitatis habere prudentiores arbitrantur. Et hoc est verissimum, eadem siquidem facilitate qua colligata est, resolvi potest. *l. Nihil tam. ff. de R. J.* Quod multoties ita in facto evenit, ut qui hac hora in intimam conspirarunt FRATERNITATEM, sequente invicem pugnis exercuerint, ne hoc mirum cuiquam videatur; Effectus enim suam causam arguit, quæ qualis præcessit, talis quoque hic censetur. *l. 5. §. 1. ff. de Administr. tutor.* tam certum est nihil quicquam stabile in ipsa ebrietate reperiri, sed omnia cum impetu agi. *l. 11. §. 2. ff. de pænis.* Unde alii ebrium currui sine ductore currentem compararunt, ergo nec in ipsa amicitia per ebrietatem contracta quicquam firmi erit. Videmus nunquam amicitioris conjunctionis hinc sumi occasionem & stabili mentum & temporis tandem subjici progressu.

POS. XXI.

Quærit: AN HONESTUM SIT STUDIOSUM NOBILEM CUM STUDIOSO IGNOBILI, FRATERNITATEM BIBERE? Minimè gentium. Quandoquidem tantum abest, ut hoc Nobilitatis splendori sit dedecori, ut potius eam apprimè ornet. Sic summos videmus Monarchas literatorum ambiisse amicitias, ut quorum consiliis & eruditione instructi longè felicius imperii gubernacula tenere potuerunt. Quicquid ipsis studiosis eadem (*si non majora*) competant privilegia, quæ Nobilib. *Auth. habit. C. Ne fil. pro patr.* Quicquid & ipsi (*presertim juri incumbentes*) ad Nobilitatis fastigium adspirare valeant. *Exempl. Ulpiani in l. 7. C. de postul. l. 8. fin. ff. de Excusat. Tutor.* Quam Nobilitatem utpote virtute acquisitam multo præstantiorem esse eâ, quæ ex natalibus provenit tradunt *secundum illud.* NOBILIS IS VERE EST, QVEM NOBILITAT SUA VIRTUS.

POS. XXII.

Unde diffluit & hæc consideratio; ALIQUID NAM DECEDAT HONORI STUDIOSI SI PICEM IN FRATREM ASSUMAT? Affirmandum prima fronte videtur. Attamen contrarium in foro determinari videmus, ratione enim victus & amictus studiosus isto hominum genere carere nequit, quare fidissimè consulo his, qui hujusmodi hominum opera uti coguntur, ut rogati non denegent FRATERNITATEM; Nam hoc & in cambio & in mutuatione pecuniarum & fide habenda, si nummos in præsentem non habeas, plurimum prodest. Recitabo vobis Exemplum, quod alicui accidisse audio. FUIT ALIQUANDO MERCATOR, QVI AMBIVIT STUDIOSI CUJUSDAM FRATERNITATEM: HIC BENE ESSE DICIT, SED NON SOLERE SE QVENQVAM, QVI NON SIT SUI ORDINIS IN FRATREM ASSUMERE, NISI DATA ALIQVA ARRHA, SIVE RECORDATIONIS SYMBOLO: ALTER GESTIENS DE TALI OBLATO FRATRE, QVID CUIPIAT QVÆRIT: CUI RESPONDET ILLE, PLACERE SIBI TIBIALIA, FILI SERICI QVÆ UT DET, IMPERAT. CONSENTIT HIC, POSTERO DIE PROMISSUM EXPLET. Videte num hæc praxis durum os habeat. Remittendum igitur aliquid de Rigore juris, quam contra propria commoda laborandum.

POS. XXIII.

Quid de VIRGINE censes, NUM CASTITATI QVIPPIAM DECEDET, SI CUM JUVENE HUIUSMODI FOETUS PANGAT? Illud per quam, solenne esse inter Nobiles audio: Imo aliquando etiam ad alios

hos defluere ritum illum animadverto : Daß sie auf Schwes-
sterschaft oder herzliche Treue trinken / sed cavete, cavete in-
quam VIRGINES, quotquot castitatem amatis, ne prætextu
FRATERNITATVM vos in sua retia pelliciant.

Fistula dulce canit volucrum dum decipit auceps.

Et SORORCVLÆ titulus brevi negotio in titulum CON-
CVBINÆ converti potest, quare

Principiis obsta sero medicina paratur.

POS. XXIV.

Hic Hausticōs bibendi modus nonnullis aliquando cir-
cumstantiis variatur, desumptis aut ex subjecto recipientis po-
tum vel ex bibendi discrimine, illo modo multoties ex patinis
fractis carniū abdominis & iuscūli reliquis illitis sorbentur
potiones, vel ex pileis domesticis, multoties peculiis plurimis
obsitis hauriuntur: vel ex calceis, quos non rarō impurus ali-
quis podici filius ambedit, magnis singultibus protenso gutture
extrahantur: Quid quod ex matulis cum ipsis urinæ incremen-
tis potum sumere quibusdam placet. Suibus ædopol magis,
quàm ipsis studiosis hic mos conveniens, & qui hoc faciunt, non
potiores sunt canibus ad vomitum redeuntibus, multisque pa-
rasangis rusticum illum antecedunt, qui regustum in via mul-
sum pileo excepit, secundamque sibi & familiæ suæ mensam
domum rediens exstrui inde fecit. Nec minus probabilis eo-
rum procacia, qui candelas injiciunt poculis: Scriptum enim
est: BIBE QVOD EST LIQVIDVM. Quid de isto
dicam Iurcone, qui sex injectos in cantharum haleces falsos cum
ipsa cerevisia perluere & integros deglutire potuit.

POS. XXV.

Exclamo quoties eorum mecum agito vefaniam, qui non

B 3

con-

contenti potu, ipsa vitra simul vorant. Expediret potius aliquid bellariorum à tergo vaccae magnae recenter excidentium ore excepisse illudque mandisse, sic enim & os & viscera extra omne arrosionis periculum posita forent; unde facile constat.

POSSE QVEM HUIJUSMODI INSVETOS ET VIOLENTOS BIBENDI MODOS ALIO QVANTUMVIS PRÆEUNTE HONESTE RECUSARE.

POS. XXVI.

SED QVID SI HONORIS NOSTRI DISCRIMINE ADMOVEAMUR, bey Schelmen schelten der es mir nicht nach thut? nec tunc quidem nos teneri autumo. Et enim quae facta laedunt pietatem & incolumitatem & contra bonos mores sunt, ne fieri quidem à nobis posse putandum. *l. 15. ff. de Condit. Inst.* Nec malis moribus aperienda fenestra, sed potius purganda à corruptelis provincia. *l. 13. ff. princ. de off. Praef.* Quin & quod in proprium corpus servire non liceat *l. fin. §. 6. ff. d. bon. eor. qui ante sententiam &c.* Cum nemo sit membrorum suorum dominus, *l. 13. ff. Ad L. Aquil.*

POS. XXVII.

Ipse bibendi actus variatur multifariam: Ego paucas allegabo circumstantias, sic nonnullis placet ore attollere vitrum, Alii citerius apprehendunt labrum, ut inclinato ad terram capite bibant: Quidam duo conjungunt pocula & simul ebibunt; Reliqui non in manū assumunt, sed brachio innectunt poculum, sunt qui ad prompte statuunt vitrum, ut vinum per nasum, veluti conalem in os defluat, ubi praeter ceteris hi insignem mihi praerogativam habere videntur, qui bene nasuti sunt, ita ut inferius in curvaturam ad modum rostri psittaci nasus abeat.

POS.

POS. XXVIII.

Sunt & alii, qui propria nomina propter gestulationes & ceremonias adhibitas, bibitionibus reddiderint. Cujusmodi sunt Kurll/ Murll/ Puff/ Cujus miræ sunt solennitates, vel potius phantasiæ: Poculum Latinum cui verba nonnulla quaternâ propinatione adhibentur. Item das Xörslein verkauffen/ den Unbefantenbringen / Item sine Luch sine Schmuck sine Barthwisch; De quo posteriori si quis roget: An sine Barthwisch bibere quis queat, qui barbam non habet? Respond. id jure fieri non posse, Privatio non præsupponit habitum, quæ subtilitas tamen in foro non attenditur.

POS. XXIX.

Haftenus de poculis totaliter & continuis hauriendis: modo dispiciamus de Discontinuis haustibus; Cujusmodi est poculum gratulatorium der Willkom / cuius usus per quam familiaris est studiosis, si quando novum hospitem nunquam ante hac in museo visum accessisse videant, eidem cum proluxa præfatione capacissimum quod habeat poculum in argumentum, accessus longe gratissimi afferunt. *QVODNAM RECTE QVIS RECUSARE POSSIT MULTOTIES QVÆRITUR?* Negativa communiter obtinuit, quilibet namque Monarcha est in suo museo, ac si jus ferendi legem habet. *l. 32. ff. de ll.* ubi tamen semel quis hujusmodi honoratus poculo, denuo liber alio tempore redeat, non est conveniendus, nisi Museum mutatum sit, quo facto, utpote novo acquisito territorio, novis sancionibus opus est cum hujus modi statuta sint localia, nec ultrò prætenduntur *l. final. de jurisd.*

POS. XXX.

Illud agitatum sæpius, *SI CUM IN PRIMO ACCESSU*

SI

SU POCULUM NON SIT OBLATUM, AN DOMINUS MUSÆI JURI OFFERENDI TACITE VIDEATUR RENUNCIASSE HOSPITEM QVE NECESSITATE BIENDI LIBERASSE? Certè si ipsa intentio & scopus hujus poculi attendatur, affirmandum illud plane videtur; Contrarium tamen usu invaluit, videtur enim Dominus jus in commodius tempus sibi reservasse, cum nec ea quæ sunt meræ facultatis, ullo tempore præscribi possint. l. 2. ff. de vi publ.

POS. XXXI.

Hucusque de totalibus bibitionibus; succedunt Partiales cum non totum, sed pars tantum hauritur, puta quando duo vel plures de uno vitro participant; Qualis est per magna illa Pompa, quam vocat das Römische Reich/cujus potentia non est exigua in prosternendis etiam viris fortissimis. Sic in inferioris Saxoniae locis quatuor ex uno & quidem pleno vino vel cerevisia repleto cantharo bibant, ita ut tres priores semel tantum bibant, quartus verò solus totum quod reliquum est, exsiccet, quæ forma potandi vulgò nominatur *den Such's schleppen*.

POS. XXXII.

Vnum admodum singulare notate modum, cujus praxis aurea est, quam observavi in aliqua bene constituta Republica: Vidi in eadem mensa junctim sedere virgines & juvenes, ubi complicatis invicem digitis annicularibus adsumptoque inferius per utriusque manum simul peculo, junctisque vel rostris, & hic & illa biberunt, & tandem osculo ceu sigillo opposito hanc societatem obsignarunt. Optandum esset, ubique solennitatem hanc usu valere, jurarem multo sapidiore redditos in potus: sed proh dolor! imperitorum quorundam incuria in plerisque curiis prorsus intercidit.

POS.

POS. XXXIII.

In hoc tractatu non omitto celebrem & utilem articulum: *QUID FACIENDUM, SI OMNES EX UNO CANTHARO BIBANT, UNIQUE INTER BIBENDUM STERNUTATIO DEVENIAT?* (Quod fieri videmus, dum aliquando ipse liquor solito meatu relicto, per nares in cantharum relabatur) Non iniquum arbitramur, ut ille solus totum, quod reliquum est, exhauriat, posteaque puero cantharum reluendum tradat, & sic peragatur in opere. Quamvis enim casus fortuitus nemini imputari debeat, si tamen ex precedente culpa proveniat, præstandus venit. *l. 5. §. 7. ff. Commod.* Quod in proposito casu accidisse evidenter patet, aut enim moderatius debuisset bibisse, aut maturius evulsisse.

POS. XXXIV.

SED SI ILLE SUAS SORDES SORBERE NOLIT DEPRECE TUR HUMILIME; interest quidem Reipublicæ poenas suum fortiri exitum, *l. sancimus. C. de Pœnis.* Putarem tamen ex æquitate ei hoc posse remitti, aliumque cantharum ad summum usque repletum de novo ebibendum tradi, ignoscendum ei est enim, qui sanguinem suum qualiter qualiter redemptum vult. *l. 1. ff. de bon. eor. qui ant. sent.* maxima cum severitas legum cum aliquo benignitatis temperamento leniri debeat. *l. 11. in princ. ff. de pœn.*

POS. XXXV.

Finis & materia *POTATIONIS*, est ipsa *INEBRIATIO*, cujus modum expeditissimum plurimi desiderant, inque eo inveniando authores variant. Extra controversiam est, vinum citius occupare cerebrum, quam cerevisiam, quoque u-

C

trum-

trumque melius sit, eo validiores esse operationes, sed in eo
 vertitur cardo: *SENSIMNE BIBENDO AUT CUM
 IMPETU? ETSI HOC UTRUM MAGNIS QVIS
 URGENDUS SIT POCULIS, AN MINORIBUS
 VELUTI SVPPVNGENDVS?* De hoc sic habete: Quæ
 cum *IMPETV* fluunt, plus quidem roboris habere citiusque
 aliquid vacuum complere: si exitus inferius obturatus sit, vel
 aliquantulum angustior, eadem cum *IMPETV* resurgunt &
 affluunt quo infusa sunt, Exemplum si per infundibulum lagenæ
 superimpositum, per quod, nisi sensim cerevisiam instilles, pa-
 rum lagena capiet, sed pleraque peribunt: Qui magnis onera-
 tus vasis stante pede ebibendis repleti quidem in tantum pos-
 sunt, ut digito in os immisso possit sic serum attingere vinum,
 verum dicto citius totum rejicitur (*cave sic ne è regione stes ni
 velis saturare litera longa*) & sic tota operatio frustranea est.
 Contra *SI MINUSCULIS POCULIS* agatur, illorum
 vim (*ut Heroum est animus*) strenuus flocci facit Practicus, illa
 quod ultrò cum voluptate promovet, donec tandem hisce il-
 lecebris ita fascinetur ut mens satis officium suum facere ne-
 queat.

POS. XXXVI.

Cum itaque omnes machinationes eo contendant, ut quis
 ad extremam producat ebrietatem, varia stratagemata, quibus
 hanc mentis alienationem evitare sperant, ab hospitibus exco-
 gitantur, & cum primis vicinorum infidelitas, dum sua aliis ob-
 trudent vitra, deprehenditur. *QUOD NUM BONA
 CONSCIENTIA QVIS FACERE POSSIT, Quæro?*
*Si in contractibus naturaliter quem circumvenire licet. l. 22. ff.
 Locat. Quid causæ foret, quo minis hæc idem dicamus, præ-
 fertim cum vigilantibus jura scripta sint. l. 24. ff. que in
 fraud.*

POS.

POS. XXXVII.

Hunc finem cum assecuti sint Hospites, mirificas res tractare incipiunt, & omnia tumultuariè ibi clamoribus & jubilationibus perstrepunt, nec desunt modulationes vocum, quibus tota domus personat. Cujusmodi sunt Ich führe mich über Rhein. Günstiger viel guter Nachbahr/ Gott gebe euch ein guten Tag: Bonum vinum post Martinum; Wir haben ein Schiff mit Wein geladen: He sa den Bürkenmeyer vol an seinen 2c. der dolle Hund: Ein Hirsch sprang aus den 2c. Es fuhr es fuhr ein Bauer ins Holz: Alda/alda mit seinem Köffelein; Das Keugel wohl auf dem Zaune 2c. Was wollen wir singen: Hänsslein mein Brüderlein/ Bachus nobiscum. Et cum suo dolio, Et quæ sunt aliæ Musicales voces. Prædictæ tamen cantilenæ conjunctis omnibus vocibus de cantantur, alias quoque promiscui suas cantiones efformare & declamare solent, quod auditu præjucundum est.

POS. XXXVIII.

Quâ occasione placet dispicere: AN QUI IN CONVIVIO TACITUS SEDENS RELIQUORUM VOCES IMITARI NON VALET, PRÆSUMATUR EXINDE NOVUS STUDIOsus, UTPOTE QUI NESCIAT CEREMONIAS ACADEMICAS? Neque nam etiam is qui plurimos annos in Academiis contrivit; ità se potuit literis abdidisse, ut per raro in hujusmodi sodalitia ipsi transeundi spatium reliquum fuerit: vel utcunq̃ aliquando interfuerit, non tamen protinus cuncta observasse potuerit:

Omniū siquidem memoriā habere,
divinitatis non humanitatis est l. 2. §. 14.

C. de V. I. E.

C 2

Sic

Sic nec è contrario statim is præsumendus studiosus, qui omnibus hisce decantandis strenuam conjungere potest operam.

POS. XXXIX.

Non infrequenter quoque sunt disputationum certamina, ipso jam cooperante vino, *juxta illud.*

Cum bibo vinum loquitur mea lingua Latinum

Et: *fecundi calices quem non fecere disertum.*

Cum primis Novitii ferula scholastica recenter exempti, admodum sibi placent & barbam demulcent, si de Ente & non Ente, de Ente quidditativo, ut ejusdem notionibus primis & secundis & Affectionibus, & quæ hujus farinae alia Mysteria, Platonica sunt, futiliter (subtiliter puto) in convivio disceptare queant, putantque hoc puto, omnium admiratione suspicionem penalisissimi declinare: Nam quis stupendam hanc eruditionem in trivio natam vel mussitare auderet? Sed nescio qui fiat nostri nimium oculati, Asinum sub exuvio Leonis delitescentem sine perspicillo conspiciere possunt, adeò graviter advertunt. Hinc fit ut horum disputatorum paralogismi, aliquando solidissimis alapis resolvantur. Hoc vitio non solum Phryges isti infecti, verum etiam ex ipsis studiosis nonnunquam reperire licet, qui admodum proclives sunt ad disputandum, si vel tantillum occasionis præbeatur: Ibi si ad omnes audires catervatim loquentes Papinianum, Ulpianum, Martianum, Africanum, Julianum, & totam antiquitatem Jurisconsultorum. Nec tacent Neoterici, sed Donellum, Cujacium, Fabrum viros adesse de jurare. Bart. Bald. Jaso prosilire jubentur. Mirum quanta congeries. quanta series Rationum adducatur. Sed redeundo ad quæstionem, non sine periculo est, verbis experiri velle, ubi poculis res agenda venit: Vacuus venter bibit libenter, nec se verbis explere finit: Et quid opus est verbis, ubi rerum id est poculorum testimonia adsunt. Quæ res adeò quosdam movet,

ut

ut si verbis vincere nequeant, verbera substituunt, ut multoties observatum memini: Et recte quidem, quid Saul inter Prophetas. Eo etenim intenti esse debemus, ut omnia fiant decēter in Republica & tempestivē, siquidem non omnia omnibus & ubique conveniunt. Qui disputare vult, cathedram ascendat, quo si perventum est, multi qui aureos montes antea pollicitabantur, magis silent quam pisces. Discite itaque frānum injicere linguæ & os continere ubi opus est, & vosmet servate loco magis tempestivo, non enim periculū, qui æquum sciverit, licet eruditione prorsus intumescatis, quod rumpantur ilia, aut vitantæ copię dentes excutiantur.

POS. XL.

Multi in more positum habent, ut aliquantulum inebriati continuē rixas moveant, unde QVO REMEDIO EORUM PROCACIA RETUNDENDA SIT, plurimi laborarunt? Communiter obtinuit, hujusmodi homini rixoso primò silentium imponendum, si tacere nolit, minas esse addendas, quod si nec tum linguæ petulantia compesci posset, communibus impensis benè delumbatum remittendum esse, unde venerit, & hic procedendi modus conveniens est juri: Malum namque è populo tollendum, ne latius vegetur, cum constet unam ovem scabiosam totum posse inficere gregem. Nec hæc verberatio cum Relegatione conjuncta, ideo cuiusdam rigorosa videri debet, quod nullus duplici pœna affici debeat. *l. 14. ff. de Offic. Præs. id.* Nam præmonitio duplex delictum aggravat, *l. 28. §. 3. ff. de Pœnis*, & tantum consuetudinem delinquendi contraxisse præsumitur, qui admonitus non desistit, *l. 3. C. de Episcop. Audient.*

POS. XLI.

Plurimi bene poti excussionibus fenestrarum omnisque supellectilis dilacerationibus & collusionibus delectantur. Quin-

imo clibanos dejectos & per fenestras ejectos accepimus. Quod schoristæ in visitationibus pennalium ut plurimum attentare solent, aliquando adhuc inclementius cum ipsis agunt ipsasque Bibliothecas invadunt, spoliant aut corrumpunt; unde existit dubitatio non levis, AN HVJVS MODI DANVM PENNALI ILLATVM COMPENSANDVM SIT? Schoristæ communiter tenent, quod non: Quia quod ad jus studiosorum attinet, Pennales pro nullis habentur. *l. quod attinet. 32. ff. de Reg: Jur:* Sed velut civiliter mortui dicuntur. *l. antep. d. tit:* Servi enim sunt studiosorum, & iussa eorumque exequi coguntur. Eodem facere, ajunt, quod Pennalis Editio Monstrosa sit, nam cum natura studiosum facere voluit, aberraverit & Pennalem ediderit, Monstrum autem non pro homine. *l. 14. de stat: homin. l. ostentum 38. de V. S. & l. 3. C. de posth. hered. instit.* nedum pro studioso habeatur. Præterea hanc castigationem non malo animo, sed emendationis & instructiones gratia fieri dicunt, quæ jure non improben-
tur. Tot. tit. de Emend. Propinq. Studiosi enim sunt veluti magistri Pennalium, in quos interdum eos esse oporteat, ut mores Academicos addiscant. Ea propter si vel oculus Pennali excutiatur, injuriandi animo id non fieri præsumitur, sed animo disciplinandi. *l. 5. §. fin. ff. Ad leg. Aquil. l. 18. §. 2. ff. de pan.* Qui textus quamvis in eo illis obstare videatur, quod in fine subi-
 ciatur: Aquiliam locum habere in promptu habent responsionem, loqui illam de illis discipulis, qui sunt tractabiles, quod scil. hujusmodi violenta remedia, in eorum instructione non sint assumenda. At cum Pennalis sit duræ & pertinacis cervicis, duriore quoque cuneo opus esse & non pectinem, sed strigilem esse adhibendam. Verum utcunque hæc speciosè ita dicantur, contrarium tamen in puncto juris verius est, nec difficile, esset nisi brevitatis studium aliud svaderet, ad allata fundamenta respondere. Tota autè quæstio inde decisionem capere posse videtur, ut constat AN PENNALIS GAUDEAT
 PRI-

PRIVILEGIO STUDIOSORUM? Quod superius quidem negatur, à Dd. tamen communi calculo in *Auth. Habita. C. Ne filius pro patre.* affirmatur; Nulla siquidem distinctio in *d. Authent.* adhibetur. Ergo nec nostrum erit eam textui adfingere. *l. de pretio. ff. de publ. in rem act. l. 1. §. 1. ff. de Legat. præst.* Sed potius ratio, quâ movetur, imperat, æquè in illis, qui noviter ad Academiis adspirant, quam reliquis, qui canitiem in Academiis contraxerunt, convenit, quare igitur eos in dispositione juris hujus excludemus atque *l. 32. Ad leg. Aquil.* Et hoc quidem interim verum esse ajunt, ut etiam ad eum, qui primum ad Academiam proficiscitur, licet eam non attigerit *d. Authent.* porrigendam statuunt; Imò quod magis est, alii in Gymnasiis Cæsar. privilegiis non donati, delitescantibus hæc privilegia attribuunt. Ut ut sit, sive *d. Authent.* eos comprehendat, sive non, hujusmodi damnum datum repetendum est ex juris communis dispositione, quam si quis ad Pennales pertinere neget, næ is album à nigro distare negabit. Sed hæc est communis Theorica. In Praxi quidem miseri isti PENNALES (*ut est genus hominum*) frendere dentium & minis facile absterrentur, ne jus suum prosequantur, qui si tamen rem ad magistratum deferri ausi fuerint, non impunita abit hæc Schoristarum violentia.

POS. XLII.

Mirum est in tanto ebrietatis gurgite omnem extinguere rationis & memoriæ usum, nihilominus sanas cogitationes suscipi posse, quod tamen à nostris religiosissimè fieri videmus, dum non immemores tractationes oblata ipsos bolos & potus eructant & hospiti vice compensationis reddunt. Dubitari itaque possit. AN HÆC REGESTIO IN MULTORUM PRÆSENTIA FACTA ALIQVAM TURPITUDINEM SAPIAT? Communis opinio est, quod non; Illud siquidem sit consequens necessarium, quod provideri

POS. XLVII.

Quoniam superius in Virgines incidimus, memoranda hic tractanda venit quaestio: SATISNE TUTUM SIT VIRGINES INTERESSE HUIUSMODI CONVERSIONIBUS? Aedepol quia tunc incertarum solemus esse manuum, ejusque sursum versum in omnes angulos inferere in more habeamus, & frequenter tanquam oves erramus, praesertim si lumina (*quid contingere in proclivi est*) intercitant, scaderem ne nimium fiderent, latet enim anguis in herba, quae si cuspidem alicui figat, venenum exspuit immedicabile, quo sumpto adeo intumescunt puellae, ut nullum emplastrum, licet vim habeat maximè attrahentem, tumorem istum extrahere valeat (non loquor de illis qui passavicam tenent artem, seque contra omnes Ictus praemunire norunt) cogitent quoque optima istae Galathae, quam periculosa res sit virginitas, cum eam osculo delambi tradunt. *Dd. ad l. 16. C. de Donat. ant. Nupt. per textum illum perpendant, insuper & accuratius aliquando examinent durissimum illud Pontificis praesagium, in C. si Paulus. 32. q. 5.* Ne DEUM quidem corruptam virginem resuscitare posse: A quo non procul abest, *Imper. in l. unic. C. de Rapt. Virgin.* Quae singula non sine gravi consilio quibusdam in mentem venisse suspicor, quae cum mordicus se suamque salutem defendere voluerunt, indignantes in haec eupis investivas & defensivas voces perhibentur, sine me indefensam. Manum de Tabula, desine quod quaeris, non in venies Domine, quot sunt venti, vel ut Neotericae, Hui eone aspiras? *Bey leibe nicht/ Ach wie kömt er mir doch vor/ höret auf/ lasset es bleiben/ liegt oder noch ehe/ ist der Herr auch höntsch/ diese Woche nicht/ metnet ihr daß ich eine Hure bin/ vor wen sehet ihr mich an/ lasset mich gehen/ &* quae sunt huiusmodi indignandi formulae aliae. Oportune, hic Quær. AN IS, QUI HOC FACTO MANUM IN VIRGINIS SINUM VOLUIT IMMIT-

MITTERE, INJURIARUM POSSIT CONVE-
NIRI? Equidem si nuda appellatio id est blanda solum ora-
tione pudicitiam ademptare, injuriam infert, ut infert *l. 13. §. 19.*
20. 22. ff. de injur. quis negabit, si quis ad rem velit progredi in-
juriarum nasci actionem? Domus nostra per vim introita,
l. 23. ff. d. tit. aut effracta. l. 53. in princ. ff. de furt. Gravissimæ &
atrocissimæ injuriæ exemplar est: Tunc ipsius virginitatis vio-
latis repagulis nihil injuriosum committi adferes: Fores & fe-
nestræ restaurari possunt, sed hæc claustra semel illita, nulla ar-
te fabрили refici possunt. *d. l. unic. C. de Rapt. Virg.*

POS. XLVII.

AT QUID SI VIDERIT ALIUM, CUI FAS
NON FUERAT SUBMITTENTEM MANVM,
CUI VIRGO INDIGNATA NON FUIT IPSE-
QUE IDEM ATTENTET, NUM INJURIARVM
ACTIO LOCVM HABEBIT? Hanc quæstionem non
expresse reperio decisam, aliquid tamen, si liceret conjecturare.
dicerem: dissimulatum prius factum in jure sumi præsumptio-
nem inferre pudicitia læsæ, & sic locum non esse persecutioni
injuriarum, idque ex mente Jcti in *l. 15. §. 15. si quis virg. ff. de*
injur. Vbi si quis virginem ex meretricio habitu indutam ap-
pellet, eum non peccare dicitur; Quod si habitus aliquam
suspectam faciat (*quam dicunt Dd. rationem ibi fuisse, quod ex*
pennis cognoscitur avis) quanto magis ipsa morum lascivia ali-
quam libidinis arguet.

POS. XLVIII.

Prædicta austeritas in aliquibus non reperitur, sed se ali-
quantulum tractabiliores præbent, quod si nostri olfaciunt duo
simul, si non plures manus ad tabulam admovere non erube-
scunt,

fcunt, unde illud quandoquidem auditur: Ehera hiccine con-
venimus? Adeo semper istae simplices puellae suas sentiunt ve-
xationes.

POS. XLIX.

At quid mirum virginibus haec usu venire inter pocula, cum
ne ancillis quidem tunc temporis satis cautum esse praxis de-
monstret. Constat enim quosdam bene potos post ancillas se-
se in cellas praecipitasse, requiemque quaesivisse, aliquando quo-
que eandem invenisse; Imo in ipsas vetulas quosdam irruisse,
eosdemque mordicus delambisse usus monstrat. Quod si fu-
ligo coquae, si rugae vetulae ab hoc furore juvenes avertere ne-
queant, quis virgines tanquam venustiores forma extra omnem
periculi aleam positas fidejubebit? Cum alias natura appetat
optimas, semperque deproperet edere novas formas. *2. F. F. 24.*
§. 2. Qui instinctus esse incorrigibilis, §. sed naturalia. u. Instit.
de Jur. Nat. Gent. & Civil.

POS. L.

Desuper & hoc Virgines ab hac conversatione deterreri
debet, quod si forsan aliquid furiosi patiantur, eo nomine actio
tamen nulla jure prodita sit. Scriptum namque est, qui amat
periculum, in illo peribit, & damnum quod quis sua culpa sen-
tit, non videtur sentire. *l. quod quis 103. ff. de Reg. Jur.* Cui acce-
dit & hoc, quod omne maleficium ex affectu delinquendi me-
tiamur. *l. 53. in princ. ff. de furt.* At Ebrius nullum delinquendi
affectum habere queat, cum impetu ad delinquendum impel-
latur. *l. ii. §. 2. de paen.* Indeque furioso comparatur. *l. unic. C. si*
quis imper. maledix. qui ex delicto non punitur. l. 14. de Offic.
Praesid.

POS. LI.

Ulterius dispicere placet, posuit: VIRGINEM SO-
LAM

EAM CEV NOCTVAM INTER CORNICES
 INTERESSE CONGREGATIONI ALIQVOT
 JVVENVM (quod aliàs satis periculosum, cum communiò
 discordias excitet. *l. 77. §. 20. ff. de leg. 2.* quod singuli in eam
 invitare, primasque teneri satagunt,) CUI SIT AD LA-
 TUS PONENDA? Arbitramur quandoquidem senectus
 veneranda est, *l. 5. princ. ff. de jur. immunit.* Ac propter hoc
 SENIOR JUNIORI præfertur *l. fin. ff. de fid. Instrum.* Meri-
 tò & hoc loco eum prærogativâ quâdam gaudere.

POS. LII.

At quid si VIRGO JUNIORI POTIUS FA-
 VEAT & NONNULLIS NOTIS, (puta oculorum ni-
 ctu, calcatione pedum, compressione manuum, prout facere
 solent) AVT ALIIS JVDICIIS SVVM AFFE-
 CTVM EXPRIMAT? Ne sic quidem juniori fas esse se-
 niozem cedere existimo; Hoc siquidem est juris publici, cui
 privatorum pacta & conventiones derogari non possunt jus pu-
 blicum. *l. 38. ff. de Pact.* Sed omne quod in fraudem ejus tenta-
 tur in vanum est. *l. 5. C. de legib.*

POS. LIII.

Verum SI QVIS EX JUNIORIBUS INAMORA-
 TUS SIT ERGA VIRGINEM? Dist. An inamoratio
 sit vulgaris aut matrimonialis, ut hoc casu propter favorem ma-
 trimonii, quod ipsam immortalitatem generi humano artificio-
 sè videtur introducere. *N. 22. princip. Proximus juxta virginem
 sit statuendus.* Et hoc propter vitandam zelotypiam, quæ fa-
 cilè fundamentum & ortum suum capere potest, si AMASTIA
 nostra alteri adjungatur, qui ei adblandiatur, cumque ea ludat
 & jocetur: Illo verò casu nihil relaxandum est de jure scripto,

nolente volente quantumvis virgine. Nec hoc iniquum est, cum potuit Virgo abire, & postmodum illum, quem amat secreto ad se vocare, illumque ad fatietatem, usque delambere, imò ulterius quoque progredi ei integrum est.

POS. LIV.

Sed quid, *SI OMNES SINT EJUSDEM ÆTATIS?* Sorte rem dirimendam esse censemus, quæ omnium altercationum finis esse solet *l. 5. princ. C. commun. delegat. §. optionis 23. Instit. delegat.*

POS LV.

Festivum huc referre lubet dubium: *UTRUMNE STUDIOsus POST FORNACEM VEL IN ANGULO ALIQUO CUM VIRGINE TACITUS STANS, PRÆSUMATUR REM ILLICITAM AGERE?* Negat. Clericus enim amplectens Virginem benedicens animo hoc facere putatur. *Gloss. in c. absit. 14. quest. 3. per C. Scripturis, dist. 96.* Sed dixerunt alii non præsumi eos orare pater noster. Quare à tali benedictione libera nos Domine.

POS. LVI.

Finaliter & hoc adjicere visum est. *QUANDO QUIDEM PLURIMOS INTER IPSA POCULA ADMODUM IN SOMNUM PROCLIVES ESSE COMPERIMUR, SIT NE CONSULTUM, UT DOMINUS HOC IIS INDVLGEAT EOSQUE APVD SE PERNOCTARI FACIAT:* Dissvadeo totus ni sequente die convivium velit renovatum. Nemo enim facile tam incivilis est, qui surgente sole nihil aromatis aut aquæ destillatiæ
vel

vel aliud quippiam Jentaculi, stomachi difficultatem propellendi causa hospitibus suis offeret. Quinimò ipsi sæpiuscule hospites dominum ante vertunt, optantes vel unicam halecis falsi particulam, aut farciminis tosti ulnam unam atque alteram suspirantes, simileve quid oblectamenti digito crepantes, alii intractabilem fingunt sitim, quæ linguam ori adherere faciat? Quærunt itaque sollicitè, nihil ne hesternæ potionis sit reliquum? Illud qualecunque sit, sibi porrigi prius expetunt, quam ut longius ejusmodi siti torqueantur: Quid faciet Dominus? Pudor admonet aliquid largiri, ni Demeæ Terentiani tenacitatem sibi objici velit, quod si faciat, nullis machinis toto illo die eos à se poterit dimovere, sed laudant liberalitatem, domi ni & bonitatem potus mirantur dejerantes, se nunquam credidisse post tantã crapulam tam bellè omnia stomacho convenitura, Quare hortantur invicem, ut strenuam navent operam ac sub honoris amittendi periculo bey Schelm schelsten/ se invicem constringunt, ne quis primus abeat. Et sic & hæc lux transit non sine crumenæ insigni jactura, Cavete itaque cautius mercari. l. 2. C. de Furt.

POS. LVII.

ROGES, QUID POSTERO DIE BACHI SOLENNIBVS PERACTIS NOSTRI, FACIANT? Quisve ejus sit animus, stertunt in multum diem postea expergefacti caput dolet, estque turpidum, grave & ad quælibet ineptum, oculi sunt cavi, rubicundi & velut nebula obducti. Os est impurum, atque sordidum, obsitumque circumcirca bucellis pridianum vomitum redolentit us. Vestes sunt lacertæ & fordibus conspurcatæ undique, non aliter atque sus per obscænissimas sese volutasset paludes. Recubantes ita in lecto per horæ dimidium aut amplius aliquid ruminant pridris actæ diei, si habeant cum quo colloquantur, revocant sibi uterque ad

est, quam naturalis omnium hominum cognatio. l. 3. ff. de just. & jur. (de qua Cicer. in Offic. graviter disferit.) Cochleationem talem ex misericordia potius & opere charitatis, quam ex singulari & ardenti amore proficisci. Cum nihil sit amoris furore vehementius, quam retinere perfecta est philosophiæ momentis etiam & insipientem atque inhaerentem concupiscentiam refrenantis, ut inquit Imperat. Just. Novell. 74. cap. 4.

II.
AN VIRGO, QUÆ EX VEHEMEN-
TI AMORE CAPTA AMANTI CO-
PIAM SUI FACIT, MERETRIX,
TURPIS AUT INFAMIS SIT
ET PECCET?

Neganti Menochio Jcto Eminentissimo lib. 2. Arbitr. J. Q. Cas. 328. num. 3. subscribimus. Meretrix enim ista dicitur, quæ quæstum meretur. l. Athletas. S. Ait Prætor. ff. de his qui not. infam. l. palam. S. non est. ff. de R. N. quæ multorum libidini patet, dist. 34. c. 36. vidua it. quibus publicè venalis est turpitude. cap. meretrices. 32. q. 4. At nostra virgo non meretur quæstum, sed amoris vi, quæ igni etiam fortior, coacta uni soli amanti, copiam facit; Quæ autem coacta se prostituit, meretrix non est. Sed inviolatæ existimationis. l. fædis. 20. C. Ad L. Jul. de Adulter. Qui superiori mandato obedivit, culpa caret. l. is. damnum. 169. ff. de Reg. Jur. At amore capta, est amoris sui serva: ita enim inquit Propert. Libertas quoniam nulli amanti jam restat, nullus liber erit, si quis amare velit, deinde probatur ex dict. Nov. 74. cap. 4. Amorem esse furoris speciem. Quod & Plato in Phæd. confirmat. At furiosus non delinquit. l. 12. ff. ad L. Cornel. de Sic

Sicar. Ergo nec virgo, quæ amore capta, furiosa est. *dict. Nov. 74. cap. 4.* Denique accedit, quod concubinitus jure civili sit licitus. *tot. tit. ff. de Concub.* ex qua conjunctione nascitur filius naturalis, qui per subsequens matrimonium legitimatus à reliquis justis filiis non differt, & easdem cum iis successiones habet. *Novell. 89. cap. 8.* In tantum ut etiam in feudis succedat. *Gail. lib. 2. Observ. 145.* At vulgo quæsitus, qui spurius dicitur, infamis est, nec mater præsertim illustris ad successionem ejus admittitur. *l. 5. C. Ad Sct. Orfic.* Concludendum igitur cum Imperat. Justin. multa beneficia mulieribus propter sexus infirmitatem & consilii incertitudinem concessit. *argum. prædict. juris.* Hoc in casu infamiam mulierem non comitari: Beneficia enim Imperat. quæ à divina scilicet ejus indulgentia proficiuntur, quam plenissimè interpretari debemus.

l. 3. ff. de Constit. Imperat.

F I N I S.

AK 77k 233b

Faint, mostly illegible text in a Gothic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly a title or section header, also appearing to be bleed-through.

1017

1017

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

KODAK Color Control Patches © The Tiffen Company, 2000

Kodak LICENSED PRODUCT

Blue 3/Color Black

Cyan 3/Color

Green 3/Color

Yellow 3/Color

Red 3/Color

Magenta 3/Color

White 3/Color

RES SUOS

OTINNA nata benignâ

o conamine sueta

hos, magnosqve culullos

lata superbi

r&quando bibendûm

potet an herus?

iam RITE propinat

u oculis, ore imbibe & aure,

non impiger unquam,

feceris unquam

GERMANUS.

